

РЕШЕНИЕ

№ 38432

гр. София, 19.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 06.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **9919** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от В. М. П., ЕГН [ЕГН], с адрес- [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез пълномощника адв. С. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM- 1805101 от 04.09.2025 г. по чл. 171, т. 2а б. "А" от ЗДвП, издадена от Я. Л. Б. на длъжност „полицай“ Районно управление (РУ) С. при ОД на МВР С., с която на жалбоподателя е наложено ПАМ – прекратяване на регистрацията за срок от 6 месеца до 1 година, на собственик, чието МПС е управлявано от лице, което е неправопособен водач, не притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС или след като е лишено от това право по съдебен ред.

В жалбата се поддържа, че приложената ПАМ е неправилна и незаконосъобразна, като издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Моли за отмяна на процесната ПАМ. Претендира разноски.

Жалбоподателят редовно уведомен за съдебно заседание, не се явява, представлява се от адв. С., който моли да бъде уважената подадената жалба и отменена оспорената заповед като незаконосъобразна. Излага доводи, че в процесната ПАМ погрешно е записан като водач на МПС жалбоподателя, а не синът му.

Ответникът- Я. Л. Б. на длъжност „полицай“ Районно управление (РУ) С. при ОД на МВР С., редовно призован, не се явява и не се представлява.

СГП не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 04.09.2025 г. на Д. В. П., ЕГН [ЕГН], дата на раждане 17.05.2008 г., с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] е съставен АУАН № 1377404 (л. 12), за това, че на 03.09.2025 г. около 23:53 ч. в Софийска област, [община], [населено място], [улица](махала Б.) управлява като водач лек автомобил БМВ 120, рег. [рег.номер на МПС], собственост на В. М. П., ЕГН [ЕГН], живущ в [населено място],[жк], [жилищен адрес] в [населено място] по [улица]посока на движение по бул. Европа към махала Б., без да е провоспособен като водач на МПС и същия не притежава СУМПС, с което виновно е нарушил чл. 150 ЗДвП.

На 04.09.2025 г. на жалбоподателят е връчена процесната Заповед за прилагане на ПАМ № GRAM- 1805101 от 04.09.2025 г. по чл. 171, т. 2а б. "А" от ЗДвП, издадена от Я. Л. Б. на длъжност „полицай“ РУ С. при ОД на МВР С., с която, на основание чл. 171, т. 2а б. "А" от ЗДвП, е наложено прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, чието МПС е управлявано от лице, което е неправооспособен водач, не притежава валидно СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС или след като е лишено от това право по съдебен ред, за срок от 6 месеца до една година и е отнето СРМПС-014877174.

По делото е приета административната преписка, в която са приложени: Заверено копие на АУАН № 1377404/04.09.2025 г.; Заверено копие на ЗППАМ № GRAM-1805101/04.09.2025 г.; Заверено копие от докладна записка от 04.09.2025 г.; Заверено копие от протокол за предупреждение от 04.09.2025 г.; Заверено копие на Сведение от 03.09.2025 г.; Справка за нарушител/водач; Заверени копия от Заповеди № 81213-1632/02.12.2021 г., № 5173-3082/22.07.2025 г. и № 5173-6794/14.09.2023 г.; Акт за встъпване в длъжност на Я. Л. Б..

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 59 ал. 2, т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. С оглед приетите по делото заповед № 81213-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, заповед № 5173-3082/22.07.2025 г. и заповед № 5173-6794/14.09.2023 г. на директора на ОД на МВР С. съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден от

валидно оправомощен материално и териториално компетентен орган, а именно Я. Л. Б. – младши инспектор полицай в група „Охранителна полиция“ на РУ С..

По материалната законосъобразност на акта:

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са установените от компетентния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се субсумират в нормата, възприета като правно основание за неговото издаване, съответно - следват ли се разпоредените с акта правни последици. По дефиницията на чл. 22 от ЗАНН принудителните административни мерки се прилагат за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, като хипотезите, в които могат да се прилагат ПАМ, техният вид и органите, които ги прилагат, се уреждат в съответния закон (чл. 23 от ЗАНН).

По силата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Разпоредбата на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП постановява, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

Заповедта обаче не съдържа изискуемите от чл. 59, ал. 2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. В случая процесната мярка е наложена на основание правна квалификация - чл. 171, ал. 2а, б. „а“ ЗДвП, без да е упоменато кое от предложенията се вменява във вина, тъй като посоченият текст съдържа повече от едно. Словесно е описано, че лицето е санкционирано именно като собственик на автомобила, в качеството му на такъв. Но съществува противоречие в съдържанието на самата оспорена заповед, предмет на настоящето производство, относно това какво нарушение е извършено и при какви обстоятелства. Видно от описанието на фактическите обстоятелства в заповедта следва, че В. М. П. „управлява като водач лек автомобил БМВ 120, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на В. М. П., ЕГН [ЕГН], живущ в [населено място],[жк], [жилищен адрес] в [населено място] по [улица]посока на движение по бул. Европа към махала Б., без да е правоспособен като водач на МПС и същия не притежава СУМПС“. Съгласно обаче диспозитива на административния акт е посочено, „ МПС е управлявано от лице, което е неспособен водач, не притежава валидно СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС или след като е лишено от това право по съдебен ред, за срок от 6 месеца до една година“. Кое от посочените действия, осъществяващи състава на цитираната норма е нарушил В. М. П. не става ясно, а изводи относно обстоятелството, че същият като собственик е предоставил автомобила на друго лице, което е неспособен

водач следват единствено след запознаване с материалите по цялото дело и по тълкувателен път. Видно от АУАН, той е съставен на неспособния водач Д. В. П., който е управлявал МПС собственост на В. М. П.. В оспорената ЗППАМ липсва дата, час, година и точно местонахождение на установяване на нарушението. Не е посочен АУАН въз основа на който е издадена ЗППАМ. На следващо място липсва и посочване на конкретен срок на приложение на мярката, както и е посочено, че същата подлежи на обжалване „по реда на АПК в 14 дневен срок по административен ред пред непосредствено по-горестоящия административен орган и по съдебен ред пред Административен съд София-окръг“, което е в противоречие с разпоредбата на чл. 133, ал. 1 от АПК.

Водим от изложеното настоящият съдебен състав намира, че са допуснати съществени процесуални нарушения, при издаването на оспорената заповед. Административното нарушение не е описано така, че по несъмнен начин да става ясно в какво се изразява нарушението и кое лице го е извършило, липсват основни реквизити в оспорената ЗППАМ, което пречат за правото на защита на нарушителя и опорочава административния процес по издаването на оспорения АА. Не на последно място не може да се изведе еднозначен извод, относно срокът на наложената АПМ, който е определен от административния орган. Буквално в заповедта е цитиран текста на закона – „от 6 месеца до 1 години“, дали обаче срокът в конкретния случай е 6 месеца, повече или максимално установения от 1 година срок не става ясно.

Във връзка с гореизложеното, съдът счита, че липсата на обективно и безпристрастно отразяване на фактическите обстоятелства и обективната истина, при които е извършено нарушението, както и на елементи от състава на същото, представлява съществено процесуално нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4, т. 5 и т. 7 от АПК.

Предвид изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед се явява постановена при неспазване на процесуалните разпоредби и неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде отменена.

При този изход на спора и предвид своевременно направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноски, то на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сума в размер на 700 лв. за заплатен адвокатски хонорар, съгласно представеният по делото договор за правна защита и съдействие 08.09.2025 г..

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 61 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ГРАМ- 1805101 от 04.09.2025 г. по чл. 171, т. 2а б. „А“ от ЗДвП, издадена от Я. Л. Б. на длъжност „полицай“ Районно управление (РУ) С. при ОД на МВР С., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП по отношение на В. М. П., ЕГН [ЕГН] е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията за срок от 6 месеца до 1 година, на собственик, чието МПС е управлявано от лице, което е неспособен водач, не притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС или след като е лишено от това право по съдебен ред.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - С., да заплати на В. М. П., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата в размер от 700 (седемстотин) лв., представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

РЕШЕНИЕ: